

Việc ban hành Luật biển tình ngày càng cấp thiết

Tác Giả: Thanh Pháng

Thứ Hai, 05 Tháng 12 Năm 2011 22:24

RFI phỏng vấn đäi biåu Quác häi Däng Trung Quác.

Nhäng cuåc tuän hành täi Hà Näi phän đäi Trung Quác đã khän väi c ban hành Luật biåu tình càng thêm cấp thiät.

Reuters

Trong thäi gian qua, Luật biåu tình đã trä thành chä đä tranh cãi ngày càng nóng ä Việt Nam, đäc biät là täi Quác häi, ngäi thì cho là phäi nhanh chóng thông qua luật này, kä thì nói là dân Việt Nam chäa cän đän luật biåu tình. RFI phỏng vấn đäi biåu Quác häi Däng Trung Quác.

Các cuåc “tä täp đông ngäi”, đäc biät là cäa dân khiåu kiän kéo lên thä đä, thành phä đòi giäi quyät các vä cäp đät, tham nhũng, đã xäy ra tä lâu ä Việt Nam. Nhäng vän đä Luật biåu tình đã đäc đät ra ngày càng cấp thiät kä tä sau các cuåc tuän hành trong tháng 6, 7 và 8 năm nay täi Hà Näi và Sài Gòn nhäm phän đäi Trung Quác gây hän và xâm phạm chủ quyền Việt Nam trên Biän Đäng. Sau nhäng tuän đäu đä yên, chính quyän sau đó đã thäng tay trän áp nhäng ngäi biåu tình đó, thäm chí gäi hä là nhäng kä “phän đäng”.

Sau các cuåc biåu tình đó, Thä täng Nguyän Tän Däng đã đä xuät xây đäng Luật Biåu tình và đã giao cho Bộ Công an chuän bä đä thäo luät đä “cä thä hóa quyän công dân đã đäc Hiän pháp ghi nhän, cũng nhä đáp äng đòi häi thäc tä, đä sinh hoät chính trä này điän ra nä näp, trät tä”.

Nhäng qua cuåc thäo luän täi Quác häi väa qua, mät sä đäi biåu Quác häi läi không đäng ý väi luật biåu tình, thäm chí đäi biåu Hoàng Häu Phäc, không biät căn cä vào đäu, đã tuyên bä :”Đä sä công dân sä không äng hä Luật biåu tình”, cho nên ông đä nghä loäi bä luật này ra khäi danh sách luật trong nhiäm kä Quác häi khóa 8. Sau đó, trä läi tä Tuäi Trä, ông Hoàng Häu Phäc còn khäng đänh là “khi nào trình đä dân trí cao hän” thì mäi có thä ban hành Luật biåu tình.

Trong khi đó, nhiều đời bị u khác, mà đặc biệt là đời bị u Đảng Trung Quốc, thì cho rằng cần phải có Luật bảo vệ tình, vì luật này sẽ có tác động tích cực cho xã hội. Hơn nữa, đây chính là cơ chế hóa mặt trong những quy định do đã được ghi từ lâu trong Hiến pháp Việt Nam.

Đu sao quy định như là tùy thuộc vào Thời điểm, chứ không phải các đời bị u Quốc hội. Trong các câu hỏi của đời bị u ngày 25/11, ông Nguyễn Tấn Dũng đã gián tiếp áp đặt Luật bảo vệ tình khi khẳng định: “Làm Luật bảo vệ tình là phù hợp với Hiến pháp, phù hợp với điều kiện của Việt Nam và bảo đảm quy định do dân chủ của người dân”. Ông Nguyễn Tấn Dũng nhận mạnh rằng Luật bảo vệ tình cũng là nhằm “ngăn chặn những việc làm, hành vi gây xâm hại an ninh trật tự, lợi ích của xã hội, nhân dân”.

Cho nên, cuối cùng Luật bảo vệ tình đã được đưa vào thảo luận và chương trình xây dựng luật của Quốc hội khóa 13.

Chính biệt là luật này có sự thật sự bảo đảm quy định do bị u tình của người dân, hay nó sẽ là mặt công cộng để kiểm soát chặt chẽ việc thực thi quy định này, với lý do ngăn chặn “những kẻ “phản động”, lợi dụng bị u tình để “gây phẫn nộ cho xã hội”. Mặt điều chỉnh chính là Luật bảo vệ tình sẽ đặt ra nhiều vấn đề liên quan đến các quy định do dân chủ khác ở Việt Nam, đặc biệt là quy định do lập hội hay quy định do ngôn luận, mà cho tới nay vẫn còn hạn chế rất nhiều ở Việt Nam.

Sau đây mời quý vị nghe phần phỏng vấn với đời bị u Đảng Trung Quốc và vấn đề Luật bảo vệ tình ở Việt Nam:

RFI: Xin chào đời bị u Đảng Trung Quốc. Trước hết xin được hỏi là vì sao cho đến nay chúng ta mới nghĩ đến chuyện làm Luật bảo vệ tình, trong khi quy định bảo vệ tình đã được quy định từ lâu trong Hiến pháp?

Đời bị u Đảng Trung Quốc: Không chỉ có Luật bảo vệ tình mà còn có nhiều nội dung khác của Hiến pháp của nước ta thực thi trong thực tế, ví dụ như quy định lập hội. Vấn đề Luật bảo vệ tình đã nhiều lần được đề xuất ra, kể cả những vị lãnh đạo cao cấp, ngay trong thời kỳ chiến tranh. Nhưng có lẽ theo thời gian, người ta cũng quên rằng đó là điều cần thiết. Cho nên không phải tự nhiên mà gần đây và đặc biệt là trong Quốc hội khóa mới này, vấn đề đó được nêu ra một cách trực diện hơn.

Ngay trong khuôn khổ đầu tiên, khi được đặt ra chương trình hoạt động của Quốc hội khóa này, đã có những ý kiến đầu tiên. Tôi cũng là một trong những người đầu tiên đặt vấn đề về Luật bảo vệ tình. Nó liên quan đến thực tiễn đang diễn ra rất sôi động. Tôi không nói đến tác động, tiếng vang từ những cuộc bị u tình tới những nơi xa xôi, mà ngay ở Việt Nam, đặc biệt là với những sự

Việc ban hành Luật bảo vệ tình ngày càng cấp thiết

Tác Giả: Thanh Pháng

Thứ Hai, 05 Tháng 12 Năm 2011 22:24

kiến liên quan đến Bản Đông.

Cá nhân tôi thì nhận xét là chính phủ đã rất lúng túng khi giải quyết vấn đề này. Một mặt thì rất muốn chia sẻ với đồng bào và trách nhiệm bảo vệ chủ quyền, nhưng mặt khác thì cho rằng cách bảo vệ hiện nay thì là không có lợi cho cách giải quyết với Trung Quốc.

Chính vì thế mà đã xảy ra nhiều chuyện có thể nói là cấp ra nước mắt đau lòng. Không biết đó là “ngồi yên nước” hay ngồi yên “phá rồi trả thù”; không biết là cách ứng xử của các quan báo và pháp luật như thế là đúng hay không đúng...

Chính vì thế chúng tôi nghĩ rằng cần phải có Luật bảo vệ tình, nhìn từ cả hai phía. Thế nhất, đây là quyền của người dân. Thế hai, đây là công việc của Nhà nước để duy trì chủ quyền. Có lẽ trong thực tiễn này mà vấn đề đau lòng nhất là cách sát sạt những đồng bào ở vùng biên giới đang diễn ra và theo xu thế, chắc chắn sẽ ngày càng phức tạp hơn. Có luật còn hơn là không có luật. Có quan điểm rõ ràng về cách hành xử của công dân, cũng như của các quan báo và pháp luật còn hơn là lúng túng không biết xử lý như thế nào cho phải.

RFI: Khi nói đến Luật bảo vệ tình thì chắc chắn là các nhà làm luật phải nghĩ đến chuyện chúng ta được phép bảo vệ tình để làm gì. Vì thế Nam cho đến nay, khi nói đến bảo vệ tình là nghĩ đến ta nghĩ ngay đến chuyện chấp hành đi. Theo ông, luật có nên quy định như thế nào để làm hay không để làm khi bị chấp bảo vệ tình?

Đi bảo vệ Đông Trung Quốc: Nếu chúng ta nghĩ rằng bảo vệ tình là chấp hành chính phủ, thì đó là một cái nhìn phiến diện. Có thể là do một mặt của vấn đề lịch sử nào đó chăng? Chúng ta nhìn trong lịch sử Việt Nam, hiện tượng bảo vệ tình đã có từ rất sớm. Ngay từ năm 1919, khi những người yêu nước Việt Nam ký chung một văn kiện với tên chung là Nguyễn Ái Quốc gửi cho hội nghị Versailles, họ cũng đã xác định rất rõ đó là những quyền của báo, quyền phê phán quát của công nhân.

Vào lúc đó, thực dân Pháp giải thích rằng người Việt chưa đủ trình độ dân trí để nắm được công việc này. Nhưng chỉ hơn 25 năm sau, với Cách mạng tháng 8, Nhà nước Việt Nam ra đời. Chỉ hơn 10 ngày sau, ngày 13/9, chính thức Hồ Chí Minh đã chấp nhận ký một số điều kiện và quy định bảo vệ tình và đã giải thích rất rõ rằng bảo vệ tình là một đồng nghĩa thái của quyền hội họp.

Trong hoàn cảnh khó khăn, phức tạp như lúc này, cần có luật để làm cho tình hình có thể kiểm soát được, để yêu cầu tích cực tác động vào đời sống xã hội, vào nền nếp và môi trường hình thành. Và nếu xem kỹ lịch sử, thì Luật bảo vệ tình cuối cùng là công việc rất nhiều của những người cách mạng, của Nhà nước cách mạng.

Chúng ta đã có thể huy động hàng chục nghìn người ra Nhà hát lớn Hà Nội để nghe chính phủ

Việc ban hành Luật bảo vệ tình ngày càng cấp thiết

Tác Giả: Thanh Pháng

Thứ Hai, 05 Tháng 12 Năm 2011 22:24

giới thích và ông họ tiếp đón sự bỡ ngỡ mừng 6 tháng 3. Hiệp ước này đã bị phê phán rất nhiều, nhưng khi đã được công khai, minh bạch ra, thì được dân ông họ. Ngoài ra còn có những cuộc biểu tình thể hiện tinh thần được lập dân tộc chủ nghĩa. Biểu tình không phải chỉ là chủ nghĩa chính phủ. Chủ nghĩa hay không chủ nghĩa là do chính cái chính phủ ấy. Nếu chính phủ ấy hợp lòng dân thì sẽ có những cuộc biểu tình chủ nghĩa chính phủ và ngược lại.

Ngày cuối năm 1946, bản Hiến pháp đã ghi rõ quy định hợp và đến năm 1959 được cải thiện thành quy định biểu tình. Thế thì điều đó đã được ngay chính Nhà nước cách mạng xác lập rồi. Đương nhiên, sau đó chúng ta có thể lý do một thời kỳ chiến tranh rất dài, nhiều quan niệm về xã hội, về thể chế xã hội, về công dân chưa được định hình lại. Nhưng không thể kéo dài mãi được. Cho nên đến bây giờ tôi cho rằng Luật biểu tình là cần thiết, nhìn từ hai phía: quy định của người dân và công pháp luật Nhà nước giữ gìn trật tự.

Đương nhiên Nhà nước nào cũng muốn định hướng hành vi biểu tình ấy có lợi cho Nhà nước. Nhưng người lợi cũng phải thấy rằng khi người dân biểu tình chính là họ bức xúc, họ phản đối một cái gì đó. Phải xem cái phản đối ấy đúng hay sai. Rất nhiều cuộc biểu tình thực ra là chủ nghĩa chính phủ, nhưng thực ra là họ ông họ chính phủ, nhưng vì có những người làm sai chính sách của chính phủ.

Tôi lấy ví dụ những cuộc biểu tình ở Thái Bình đã diễn ra cách đây mấy chục năm rồi, vào thời kỳ bắt đầu đổi mới. Nếu nhìn bề ngoài thì rõ ràng là một cuộc bạo loạn của nông dân. Nhưng sau khi đi sâu sát thực tế, chính các nhà lãnh đạo thời đó thấy rõ hai mặt của vấn đề: có vấn đề về thể chế xã hội, có vấn đề kích động, có vấn đề do người dân chưa được tuyên truyền đầy đủ, nhưng người lợi cũng phát hiện nhiều sai sót trong bộ máy cơ quan quyền. Đương nhiên Nhà nước phải làm sao để triệt tiêu những yếu tố tiêu cực, hiểu theo nghĩa là có lợi cho Nhà nước, để đó kích thích, thể chế lợi xã hội theo hướng có lợi cho mình.

Những cuộc biểu tình các nước phát triển chính là góp phần sắp xếp lại xã hội: người dân và được thể chế mãi mãi được cải thiện, nhưng vấn đề nằm trong khuôn khổ. Người cơ quan quyền nào mà không ngoan thì họ sẽ triệt tiêu dần những yếu tố không có lợi và phát huy những mặt có lợi cho họ. Đến lúc này, biểu tình là quy định pháp quát của thể chế, chúng ta không thể không thể chế như trước. Không lẽ trong nước đang đấu tranh chủ nghĩa hiện thực luật treo, tức là luật không đi vào đời sống được vì không có văn bản hướng dẫn, không lẽ được Hiến pháp treo à? Hiến pháp 65 năm nay đã được rõ quy định, mà lợi của được thể chế hóa bằng mặt văn bản nào để người dân và thể chế thì quy định đó, nhưng thực thi trong khuôn khổ pháp luật. Và Nhà nước cũng có căn cứ pháp luật để ông phó với các cuộc biểu tình.

RFI: *Thưa ông Đồng Trung Quốc, nếu nhìn kỹ thì quy định bảo vệ tình này có liên quan đến những quy định khác, chẳng hạn như quy định về hợp pháp, vì thế ông bảo vệ tình là theo lập luận kêu gọi cộng đồng tị nạn, mặt công đoàn hay mặt hợp pháp. Cùng mặt lúc với Luật bảo vệ tình, chúng ta có cần phải bàn về quy định hợp pháp?*

Đi bảo vệ Đồng Trung Quốc: Quy định hợp pháp cũng đã được soạn thảo và được đem ra bàn thảo. Quốc hội từ rất lâu rồi, nhưng đồng nghiệp như ông nghị lãnh đạo ý thức được tính chất nhạy cảm của nó, nhất là trong thời kỳ thời gian rất phức tạp như hiện nay, Việt Nam hội nhập thời gian rất nhiều yếu tố. Nhưng không phải vì lý do này mà chúng ta không làm. Có điều phải có mặt trình đúng, có mặt giải pháp tốt. Tôi nghĩ nhà cộng đồng quy định Việt Nam đã kết thúc được cộng đồng truyền thống khá lâu dài, được thực hiện trong thời kỳ chiến tranh, tức là biết đoàn kết, thực hiện mặt nội bộ xã hội. Nếu biết khai thác những thực chất chính trị và biết tin vào dân thì có thể tìm ra giải pháp tốt ngay trong bối cảnh hiện nay. Quốc hội cũng đã có đi bảo vệ nói là cộng đồng có luật với hợp pháp, nhưng trên thực tế đã có hàng trăm hợp pháp, cho dù vẫn còn nằm trong khuôn khổ cộng đồng thực chất chính trị là Mặt trận Tổ quốc. Nếu có luật thì có phải là hợp pháp được phát triển mặt cách lãnh đạo hay không?

Đồng nghiệp khi nói với tôi đó thì tôi cũng ý thức được tính nhạy cảm, nhạy cảm thì trong những thực tế, thực tiễn của dân cho đến lãnh đạo, nhạy cảm thì trong thực tiễn, diện biến xã hội ngày càng phức tạp, trong mặt thời gian ngày càng biến động như hiện nay. Nhưng không phải vì thế mà bỏ rằng chúng ta chưa được trình để được hợp pháp quy định này, mà phải bắt tay vào nghiên cứu, tìm hiểu thực tế, để làm sao để mặt tiêu thực thì quy định này, nhưng vẫn bỏ đi lợi ích của xã hội, kết quả của chế độ này.

RFI: *Thưa ông Đồng Trung Quốc, Luật bảo vệ tình cũng đưa ra vấn đề về quy định do ngôn luận, bởi vì khi ngôn ngữ của dân bảo vệ tình thì thế ông là để phân định mặt chính sách, hoặc phân định chính pháp với mặt vấn đề nào đó. Trong khi Việt Nam thì quy định do ngôn luận còn bỏ hợp pháp bởi những điều khoản trong luật hình sự, cộng thêm là điều 88 với điều “tuyên truyền chống Nhà nước CHXHCN Việt Nam”. Làm sao có thể dung hòa quy định do ngôn luận liên quan đến quy định bảo vệ tình với những điều khoản đó của luật hình sự.*

Đi bảo vệ Đồng Trung Quốc: Có lẽ chúng ta đang bàn đến những luật chưa có và kết quả khi có luật rồi thì phải hiểu luật đó như thế nào. Luật báo chí đã có rồi, nhưng vẫn đang như thế nào thì có những vấn đề của mặt mặt thời kỳ lịch sử. Bây giờ chúng ta đang liên hệ quy định bảo vệ tình với quy định do báo chí. Tuy do báo chí thì ít nhất đã có luật rồi, còn vấn đề như thế nào thì là cộng đồng quá trình vẫn đang của nó, kết quả thực tiễn thực chất Nhà nước và quy định của người dân, như thế nào là quy định do báo chí, nói như thế nào, có “lập pháp” “lập trái” hay không, cho đến ý thức của người làm báo. Tôi nghĩ đây là hai việc rất khác nhau. Ta đang bàn đến chuyện là có Luật

bảo vệ tình hay không, chứ không bàn về Luật báo chí.

RFI: *Thật ra đây không phải là nói về tự do báo chí mà là quy định về phát biểu, vì khi bảo vệ tình thì người ta sẽ hô các khẩu hiệu, giục giã các biểu tình...*

Đi biểu Dáng Trung Quác: Tôi xin nhắc lại với bạn đây là vấn đề luật pháp, chứ phía Nhà nước là cơ quan quản lý và bản thân người làm báo. Anh cũng thừa hiểu là hệ thống báo chí Việt Nam theo truyền thống là mặt vũ khí tuyên truyền. Bởi sang thời kỳ hiện nay, những tiêu chí nào để xác định thế nào là tự do báo chí thì đó là một quá trình vấn đề. Ai cũng mong muốn là nó ngày càng rõ ràng hơn, những mặt tích cực gia có những nét đặc thù, có hoàn cảnh riêng. Còn quốc gia đó có hệ thống và tiêu chí chung của thế giới chưa, đó là một quá trình phải đi.

RFI: *Chính Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng là người đã đề xuất Luật bảo vệ tình, nhưng ông lại giao cho Bộ Công an chủ trì soạn thảo. Điều đó có đáng quan ngại hay không, vì Luật bảo vệ tình liên quan đến các chức quyền chúng, mà trên hết là Mặt trận Tổ quốc.*

Đi biểu Dáng Trung Quác: Việc giao cho các cơ quan hành pháp soạn thảo luật đã trở thành thông lệ ở Việt Nam từ lâu rồi, mặc dù là bất hợp pháp cũng khuyến khích các tổ chức xã hội, tổ chức nghề nghiệp hoặc các cá nhân đưa ra sáng kiến luật pháp. Những làm được đi đó là một quá trình, liên quan đến nhân lực, nghiệp vụ.

Dù cho cơ quan công an là nơi có liên hệ trực tiếp nhất với vấn đề này, họ có nhiều kinh nghiệm. Nhưng nhiên người ta sẽ e ngại rằng họ sẽ đứng về phía mặt lợi ích nào đó. Điều đó có thể xảy ra. Nhưng quan trọng là Quốc hội. Quốc hội có thể hiện được vai trò của mình hay không. Trong quá trình soạn thảo những điều kiện có sự tham khảo của những tổ chức chính trị, xã hội, nghề nghiệp có liên quan, như Mặt trận Tổ quốc. Thế còn Quốc hội tham gia đến mức độ nào, thể hiện được mức độ bản lĩnh, nhận thức, sẽ đứng thu về của mình trong quy trình như thế nào hay không. Đó lại là vấn đề tiếp theo.

RFI: *Theo ông, Luật bảo vệ tình khi nào mới có thể được thông qua?*

Đi biểu Dáng Trung Quác: Về thời gian thì tôi không thể nói được vì nhất là cơ quan soạn thảo do chính pháp định tổ chức. Tôi chỉ mong muốn là quá trình quy tụ thu hút được nhiều ý kiến, càng rõ ràng rãi bao nhiêu càng tốt bấy nhiêu, thông qua các tổ chức xã hội, nghề nghiệp, để luật đi sát với đời sống và gần với những giá trị phổ quát hơn. Cùng với là trách nhiệm của các đi biểu Quốc hội là những người thông qua luật.

Luật này chắc chắn là rất nhạy cảm, cho nên nó rất cần thiết, nhưng cũng phải có một lộ trình, có sự thận trọng nhất định. Còn về phía nhu cầu người dân, còn về phía nhu cầu Nhà nước sẽ

Việc ban hành Luật bảo vệ tình ngày càng cấp thiết

Tác Giả: Thanh Ph&# ng

Thứ Hai, 05 Tháng 12 Năm 2011 22:24

quyết định khi nào luật này ra đời.

RFI: *Xin cảm ơn ông Đoàn Trung Quốc.*